

Сыну моему...

Петро Гулак-Артемовський

при посылке ему в С.-Петербург делового портфеля

Колись було,
Та вже давно —
Аж за Богдана Хміля,
Аби папір,
Черкай на спір!..
Писалось без портхвіля.
Тепер інак,
Та й мудро так:
Вся сила, бач, в портхвілях!
За те ж не лай
І вибачай,
Що пишуть, мов з похмілля!
Воно й не див!
Бо розум жив
Тогді в старій хатинці,
Тепер зійшов,
Жить перейшов
В мальованім будинці!
2 марта 1857 г., Харьков

*Син поета Й. П. Гулак-Артемовський (1828–1880) служив у Петербурзі.